

ข้อบังคับแพทยสภา

ว่าด้วยกระบวนการวิธีพิจารณาคดีด้านจริยธรรม

ของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๓) (ฎ) และด้วยความเห็นชอบ
ของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม
พ.ศ. ๒๕๒๕ คณะกรรมการแพทยสภา ออกข้อบังคับ ว่าด้วยกระบวนการวิธีพิจารณา
คดีด้านจริยธรรม ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ในข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเพราะ
การประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นผู้ทำเรื่องถึงแพทยสภากล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ผู้นั้น และให้รวมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนบุคคลดังกล่าวในฐานะผู้เสียหาย
ตามกฎหมายด้วย

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า บุคคลผู้รู้เรื่องการประพฤติผิด
จริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้หนึ่งผู้ใด และเป็น
ผู้ทำเรื่องถึงแพทยสภากล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น

“ผู้ร้องเรียน” หมายความว่า ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

“เรื่องร้องเรียน” หมายความว่า เรื่องที่ผู้ร้องเรียนทำขึ้นเพื่อ
แจ้งการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ผู้หนึ่งผู้ใดต่อแพทยสภา

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการแพทยสภา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแพทยสภา

“อนุกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า อนุกรรมการจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพเวชกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามกฎหมายแห่งวิชาชีพเวชกรรม

“อนุกรรมการสอบสวน” หมายความว่า อนุกรรมการสอบสวน
ที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามกฎหมายแห่งวิชาชีพเวชกรรม

“สถานายกพิเศษ” หมายความว่า สถานายกพิเศษแห่งแพทยสภา

ข้อ ๒ ผู้ใดจะกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้หนึ่ง
ผู้ใดว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
แพทยสภา ว่าด้วยการรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรม ให้ทำเรื่องร้องเรียน
ต่อแพทยสภา

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน หากปรากฏว่าพฤติกรรม
ของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้น เกิดขึ้นมาแล้ว
เป็นเวลานานเกินกว่าสามปี นับถึงวันที่ถูกร้องเรียน ซึ่งไม่อาจนำมาร้องเรียนตาม
บทบัญญัติในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕
ก็ให้เสนอคณะกรรมการเพื่อให้ระงับเรื่องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการเป็นผู้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและให้
ส่งเรื่องร้องเรียนไปยังประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยมิชักช้า เมื่อปรากฏว่า

(๑) มีข่าวหรือข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรมผู้หนึ่งผู้ใดปรากฏในสื่อมวลชนที่แสดงว่าพฤติกรรมนั้นน่าจะเป็นการ
ประพฤติดิจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(๒) คณะกรรมการมีมติให้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ผู้หนึ่งผู้ใด

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการทำรายงานสรุปเสนอที่ประชุมคณะกรรมการเป็น
ประจำเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการจริยธรรม
และคณะกรรมการสอบสวน ชุดต่างๆ

หมวด ๒

การดำเนินการของคณะกรรมการจริยธรรม

ข้อ ๖ เมื่อประธานคณะกรรมการจริยธรรมได้รับเรื่องร้องเรียนจาก
เลขาธิการแล้วให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการจริยธรรมโดยมิชักช้า เพื่อ
กำหนดแนวทางการแสวงหาข้อเท็จจริง ตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้น

ข้อ ๗ ในกรณีที่เรื่องร้องเรียนเป็นของผู้กล่าวหา ให้คณะกรรมการ
จริยธรรมใช้ดุลพินิจ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหาก่อน

ข้อ ๘ การแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้ถูกร้องเรียน คณะกรรมการ
จริยธรรมจะกระทำหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการจริยธรรมรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อ
ที่จะแสดงให้เห็นได้ว่าพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียน ตามที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนนั้น
มีมูลหรือไม่เพียงใด

การนำเอกสารหรือวัตถุพยานมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบ

การแสวงหาข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการจริยธรรมทำบันทึกให้ปรากฏว่าพยานหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากใคร เมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริงมาได้ จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับจริงก็ได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการจริยธรรม ต้องการแสวงหาข้อเท็จจริง จากพยานบุคคลผู้ใดก็ให้ทำหนังสือเชิญผู้นั้น มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการจริยธรรม และถ้าประธานคณะกรรมการจริยธรรมเห็นเป็นการสมควร จะพิจารณาจ่ายค่าป่วยการและค่าพาหนะแก่พยานผู้นั้น ตามความจำเป็นและสมควรก็ได้ โดยเบิกจ่ายจากแพทยสภา

หนังสือเชิญให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๑ ถ้าคณะกรรมการจริยธรรมเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใด สมควรจะนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง ก็ให้ประธานคณะกรรมการจริยธรรม ทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุพยานนั้น ให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานคณะกรรมการจริยธรรม เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา

วิธีการและค่าใช้จ่าย ในการนำส่งพยานหลักฐานตามวรรคแรก ให้เป็นดุลพินิจของประธานคณะกรรมการจริยธรรม ที่จะดำเนินการได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่กรณี โดยค่าใช้จ่ายให้เบิกจ่ายจากแพทยสภา

หนังสือแจ้ง ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ ในการเสนอรายงานและความเห็นต่อคณะกรรมการว่า คดีมีมูลหรือไม่ของคณะกรรมการจริยธรรม ให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการจริยธรรมฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่อนุกรรมการจริยธรรมผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากอนุกรรมการจริยธรรมฝ่ายข้างมาก และต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๑๓ รายงานและความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรมที่เสนอต่อคณะกรรมการอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาสรุปรายงานและความเห็น

(๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ถูกร้องเรียน

(๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียน

(๔) พยานหลักฐานที่คณะกรรมการจริยธรรมรวบรวมมาได้

(๕) ความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรม พร้อมทั้งเหตุผลที่แสดงว่าพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียน ใน (๓) มีมูลหรือไม่

(๖) ความเห็นของอนุกรรมการจริยธรรมที่ต่างไปจากความเห็นใน (๕) ถ้ามี

ข้อ ๑๔ ในการเสนอรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรมต่อคณะกรรมการให้เสนอพร้อมสำเนาเอกสารและหลักฐานทั้งปวง หากมีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการใด ให้ระบุรายการพยานหลักฐานที่ไม่ส่งไว้ในรายงานด้วย

หมวด ๓

การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๕ เมื่อประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับแจ้งจากเลขานุการว่า คณะกรรมการมีมติให้คณะกรรมการสอบสวน ทำการสอบสวนผู้ถูกร้องเรียน ผู้ใด ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามเรื่องร้องเรียน และส่งสำเนาเรื่องทั้งข้อกล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ถูกร้องเรียนผู้นั้นรับทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบว่า ผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามเรื่องร้องเรียนนั้นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งและรับสำเนาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในการส่งสำเนาเรื่องทั้งข้อกล่าวหาหรือกล่าวโทษและการดำเนินการอื่น ๆ นั้น คณะกรรมการสอบสวนอาจใช้ดุลพินิจที่จะไม่เปิดเผยชื่อ ที่อยู่ผู้ร้องเรียน และข้อมูลอื่นๆ ที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนแก่ผู้ถูกร้องเรียนก็ได้

ข้อ ๑๖ เมื่อได้รับการร้องขอและเห็นเป็นการสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวน มีอำนาจขยายเวลาการยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ ได้

ข้อ ๑๗ ผู้ถูกร้องเรียนอาจอ้างตนเองเป็นพยานและยื่นรายการบัญชีระบุพยานหลักฐานของตนประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ต่อประธานคณะกรรมการสอบสวนได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาเรื่องร้องเรียนตามข้อ ๑๕ หรือภายในระยะเวลาที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนกำหนดขึ้นใหม่ตามข้อ ๑๖

ข้อ ๑๘ ในการประชุมเพื่อพิจารณาสอบสวน ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติส่วนตัว และประวัติความประพฤติของผู้ถูกร้องเรียนตามพยานหลักฐานที่มีอยู่เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการสอบสวนต่อไป

การประชุมเพื่อพิจารณาสอบสวนจะกระทำก่อนสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษก็ได้ แต่กรณีที่จะเรียกตัวผู้ถูกร้องเรียนมารับการสอบสวน จะต้องกระทำภายหลังจากที่ผู้ถูกร้องเรียน ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๑๙ การนำพยานหลักฐานมาใช้ประกอบการสอบสวน ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำบันทึกให้ปรากฏว่า พยานหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากใคร เมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในวรรคแรกให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริงมาได้ จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับจริงก็ได้

ข้อ ๒๐ คณะอนุกรรมการสอบสวน อาจมอบหมายให้อนุกรรมการสอบสวนคนใดคนหนึ่ง ไปดำเนินการสอบพยานหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้ใดคนหนึ่งไปรวบรวมพยานหลักฐานเฉพาะอย่างมาเสนอต่อคณะอนุกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีเรียกบุคคลมาสอบปากคำ ต้องมีอนุกรรมการสอบสวนร่วมสอบปากคำไม่น้อยกว่า ๒ คน

ข้อ ๒๑ ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนอาจออกหมายเรียก เรียกผู้ถูก

ร้องเรียนมารับการสอบสวนตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษที่ปรากฏในเรื่อง
ร้องเรียนโดยตรงอีกก็ได้

หมายเรียก ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ
และอ้างตนเองหรือผู้ใดเป็นพยาน ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนใช้ดุลพินิจ
แจ้งผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ
ตามความในข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ และไม่ไปให้ถ้อยคำตามหมายเรียกของประธาน
คณะกรรมการสอบสวน ตามความในข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ ก็ให้คณะ
อนุกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณารายการพยานหลักฐาน
ของผู้ถูกร้องเรียนว่ารายการใดสมควรที่จะอนุญาตให้นำมาใช้เป็นพยานหลักฐานได้
ก็ให้อนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานเช่นนั้นได้

ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจรวบรวมพยานหลักฐาน
ทุกประเภททั้งที่แสดงว่า ผู้ถูกร้องเรียนนั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
เวชกรรมหรือไม่ผิดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอ้างพยานหลักฐาน
เช่นนั้น

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน ต้องการสอบสวนพยาน
บุคคลผู้ใด ก็ให้ทำหนังสือเชิญผู้นั้น มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน
และถ้าประธานคณะกรรมการสอบสวนเห็นเป็นการสมควร จะพิจารณาจ่าย
ค่าป่วยการและค่าพาหนะแก่พยานผู้นั้นตามความจำเป็นและสมควรก็ได้ โดย
เบิกจ่ายจากแพทยสภา

ข้อ ๒๗ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใดสมควรจะนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการสอบสวน ก็ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองพยานหลักฐานนั้นให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานคณะกรรมการสอบสวนเพื่อนำมาประกอบการสอบสวนต่อไป

วิธีการและค่าใช้จ่าย ในการนำส่งพยานหลักฐานตามวรรคแรก ให้เป็นดุลพินิจของประธานคณะกรรมการสอบสวน ที่จะดำเนินการได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่กรณี โดยค่าใช้จ่ายให้เบิกจ่ายจากแพทยสภา

ข้อ ๒๘ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่อนุกรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างจากอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมากและต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๒๙ ส่วนงานการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการสอบสวน พิจารณาสรุป ส่วนงานการสอบสวนและความเห็น

(๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ถูกร้องเรียน

(๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ถูกร้องเรียนที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียน

(๔) ข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้ พร้อมพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมได้

(๕) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่า พฤติกรรม เช่นนั้น เป็นการประพฤติดัดข้อบังคับแพทยสภา ว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม หมวดใด ข้อใดหรือไม่

ถ้าเห็นว่าเป็นการประพฤติดัดข้อบังคับแพทยสภาดังกล่าวใน

(๕) วรรคแรก ก็ให้เสนอความเห็นให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

ถ้าเห็นว่าเป็นการประพฤติดัดข้อบังคับแพทยสภาดังกล่าวใน

(๕) วรรคแรก ก็ให้ระบุว่าประพฤติดัดหมวดใด ข้อใด พร้อมทั้งข้อเสนอในการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕

ในการพิจารณาเสนอการลงโทษนั้น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเหตุอันควรปรานีโดยคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้ด้วย

ก. ผู้กระทำผิดมีคุณความดีมาก่อน

ข. ผู้กระทำผิดรู้สึกถึงความผิด และพยายามบรรเทาผลร้าย

แห่งความผิดนั้น

ค. ผู้กระทำผิดยอมรับผิด หรือให้ความรู้แก่คณะกรรมการ

สอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

ง. เหตุอื่นๆ ที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิได้มีลักษณะ

ทำนองเดียวกัน

(๖) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ที่ต่างไปจากความเห็น

ใน (๕) ถ้ามี

ข้อ ๓๐ ในการเสนอสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนต่อคณะกรรมการ ให้เสนอพร้อมพยานหลักฐานทั้งปวง หากมีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการใด ให้ระบุรายการที่มีได้ส่งไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

หมวด ๔

การพิจารณาของคณะกรรมการ

ข้อ ๓๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจริยธรรมแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความคิดเห็นดังกล่าว หากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้ยังไม่เพียงพอต่อการพิจารณาก็ให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นแตกต่างจากคณะอนุกรรมการจริยธรรมในแง่ของดุลพินิจให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคดีไม่มีมูล ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้น

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าคดีมีมูล ให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นต่างไปจากคณะอนุกรรมการจริยธรรม ให้เลขาธิการแจ้งมติของคณะกรรมการ พร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไปแก่ประธานคณะอนุกรรมการจริยธรรมชุดนั้นเพื่อทราบ

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจริยธรรมแล้ว มีมติว่า คดีมีมูล ให้เลขาธิการทำหนังสือแจ้งมติดังกล่าวแก่ประธาน

คณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว พร้อมทั้งส่งรายงานและความเห็น ตลอดจนพยานหลักฐานทั้งปวงของคณะกรรมการจริยธรรมที่เกี่ยวกับผู้ถูกร้องเรียนนั้นแก่ประธานคณะกรรมการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๓ ในการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดที่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกร้องเรียน มีพฤติกรรมตามเรื่องร้องเรียน หรือไม่เพียงใด

(๒) พฤติกรรมที่ปรากฏใน (๑) นั้นผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม หมวดใด ข้อใด

(๓) กำหนดโทษระดับใด ถ้ามีการประพฤตินผิดข้อบังคับแพทยสภาตาม (๒)

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ได้ยังไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาด โดยให้คณะกรรมการกำหนดประเด็นที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วย แล้วแจ้งให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นแตกต่างจากคณะกรรมการสอบสวนในแง่ของดุลพินิจ ก็ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า พฤติกรรมที่ปรากฏไม่ผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ก็ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า พฤติกรรมที่ปรากฏผิดข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ก็ให้ลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นต่างไปจากคณะกรรมการสอบสวน ให้เลขาธิการแจ้งมติคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไป แก่ประธานคณะกรรมการสอบสวนชุดนั้นเพื่อทราบ

ข้อ ๓๕ ในการพิจารณารายงานและความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรม หรือสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนนั้น คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อกลับกรองและจัดทำความเห็นเสนอคณะกรรมการก็ได้

ข้อ ๓๖ ให้นายกแพทยสภา เสนอมติของคณะกรรมการในข้อ ๓๔ ต่อ สภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบโดยมิชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมติ นั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน กรรมการทั้งคณะ ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

ในการเสนอมติของคณะกรรมการ ในข้อ ๓๔ ต่อสภานายกพิเศษ เพื่อขอความเห็นชอบต้องเสนอรายงาน และความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรม และสำนวนการสอบสวน และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมด เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๓๗ ภายใต้ข้อบังคับตามข้อ ๓๖ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ทำเป็นคำสั่งแพทยสภา

หมวด ๕

คำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๓๘ เมื่อสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมติคณะกรรมการที่วินิจฉัยชี้ขาดตามความในข้อ ๓๔ ของข้อบังคับนี้แล้ว หรือในกรณีที่สภานายกพิเศษยังมติใด และคณะกรรมการยืนยันมตินั้น ตามข้อ ๓๖ วรรค ๒ ให้เลขาธิการทำคำสั่งแพทยสภา เพื่อเสนอให้นายกแพทยสภาลงนามโดยมิชักช้า

คำสั่งแพทยสภาอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ “คำสั่งแพทยสภา” และลำดับเลขที่ของคำสั่ง
- (๒) อ้างตัวบทกฎหมาย ที่สนับสนุนการออกคำสั่ง
- (๓) เรื่องที่ถูกร้องเรียน
- (๔) ชื่อผู้ถูกร้องเรียน
- (๕) ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนพร้อม

ความเห็นโดยย่อ

- (๖) มติของที่ประชุมคณะกรรมการ
- (๗) ลายมือชื่อนายกแพทยสภา หรืออุปนายกผู้ทำการแทน
- (๘) วัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง

ข้อ ๓๙ เมื่อออกคำสั่งแพทยสภาแล้ว ให้เลขาธิการบันทึกคำสั่งแพทยสภาในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยให้บันทึกเฉพาะเลขที่คำสั่งและมติคณะกรรมการ

ลงไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของผู้ถูกร้องเรียน แล้วให้เลขาธิการส่งสำเนาคำสั่งแพทยสภาไปยังผู้เกี่ยวข้องต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ผู้ถูกร้องเรียน
- (๒) ประธานคณะกรรมการสอบสวน และประธานคณะกรรมการจริยธรรม ที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่เป็นการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของผู้ใด ให้เลขาธิการส่งสำเนาคำสั่งแพทยสภา พร้อมทั้งหนังสือแจ้งไปยัง

- (๑) ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแห่งท้องที่ ซึ่งผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมนั้นได้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่
- (๒) หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ซึ่งผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่
- (๓) บรรณาธิการแพทยสภาสาร เพื่อตีพิมพ์ในแพทยสภาสาร

ข้อ ๔๑ การเผยแพร่คำวินิจฉัยชี้ขาดและข้อเท็จจริงตามคำสั่งแพทยสภาแก่สื่อมวลชนอื่น ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๔๒ สมาชิกแพทยสภาผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม เมื่อได้รับสำเนาคำสั่งแพทยสภาแล้วให้ตอบรับทราบคำสั่งนั้นพร้อมทั้งส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของตนที่ถูกพักใช้หรือเพิกถอนนั้นคืนให้สำนักงานเลขาธิการแพทยสภาภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ดูแลของไทยไม่ยินยอมลงนามรับทราบคำสั่งให้เลขาธิการขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ที่ผู้ดูแลไทยประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่เดิม หรือมีภูมิลำเนาอยู่ เพื่อทำการปิดคำสั่งต่อไป

ข้อ ๔๔ การนับระยะเวลาการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ดูแลไทยลงนามรับทราบคำสั่งหรือวันที่ปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

อรุณ เผ่าสวัสดิ์

นายกแพทยสภา

หนังสือเชิญ

เลขที่.....

เรื่องร้องเรียนเลขที่.....

สำนักงานเลขาธิการแพทยสภา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ระหว่าง

.....ผู้ร้องเรียน
.....ผู้ถูกร้องเรียน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

ให้ออกหนังสือเชิญถึง.....

อยู่บ้านเลขที่ / โรงพยาบาล..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก.....
ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ด้วย.....

ได้ของท่าน เป็นพยาน ในเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการประพฤติผิดของนักแพทยสภา ว่าด้วยการรักษาแห่งวิชาชีพเวชกรรม
.....
.....
.....
.....

จึงขอให้ ท่าน ไปชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ คณะอนุกรรมการ..... ชุดที่.....
ณ ห้องประชุมสำนักงานเลขาธิการแพทยสภา ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อาคาร 8 ชั้น 7 กระทรวงสาธารณสุข
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนธ์ ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....เวลา.....น.

.....ผู้ออกหนังสือเชิญ
(.....)
ประธานคณะอนุกรรมการ..... ชุดที่.....

สำนักงานเลขาธิการแพทยสภา ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อาคาร 8 ชั้น 7 ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนธ์ 11000 โทรศัพท์ 590-1886, 591-8614-5, (01) 612-2028 โทรสาร. 691-8614

ใบรับหนังสือเชิญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า..... ได้รับหนังสือเชิญของ
ประธานคณะอนุกรรมการ..... ชุดที่..... ตามเรื่องร้องเรียนเลขที่..... ซึ่ง
กำหนดให้ข้าพเจ้า ไปเป็นพยาน ณ ห้องประชุมสำนักงานเลขาธิการแพทยสภา ในวันที่.....
เดือน.....พ.ศ. ....เวลา.....น. ไว้แล้ว

ลงชื่อ.....ผู้รับหนังสือเชิญ
(.....)
ลงชื่อ.....ผู้ส่งหนังสือเชิญ
(.....)

(โปรดส่งใบรับหมายเรียก กลับไปยังสำนักงานเลขาธิการแพทยสภา เมื่อลงนามเรียบร้อยแล้ว)

พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

มาตรา 37 ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม และของคณะกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อุกรรมการจรรยาธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมและคณะกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การสืบสวน

หนังสือแจ้ง

เลขที่.....

เรื่องร้องเรียนเลขที่.....

สำนักงานเลขาธิการแพทยสภา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ผู้ร้องเรียน

ระหว่าง

ผู้ถูกร้องเรียน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

ให้ออกหนังสือแจ้งถึง.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย/ตรอก.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

ด้วย.....

ได้ซึ่ง.....

ซึ่งมีอยู่ที่ท่าน เป็นพยาน ในเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการประพฤติผิดข้อบังคับแพทยสภา ว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

จึงขอให้ ท่านส่ง.....

ดังกล่าวโดย.....

ไปยัง คณะอนุกรรมการ.....ชุดที่.....ณ สำนักงานเลขาธิการแพทยสภา

ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อาคาร 8 ชั้น 7 กระทรวงสาธารณสุข อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 ก่อนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....เวลา.....น. เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป

ผู้ออกหนังสือแจ้ง
(.....)

ประธานคณะอนุกรรมการ.....ชุดที่.....

สำนักงานเลขาธิการแพทยสภา ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อาคาร 8 ชั้น 7 ถนนสีवानนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 590-1886, 591-8614-5, (01) 812-2028 โทรสาร. 591-8614

ใบรับหนังสือแจ้ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า.....ได้รับหนังสือแจ้งของ

ประธานคณะอนุกรรมการ.....ชุดที่.....ตามเรื่องร้องเรียนเลขที่.....ซึ่ง

กำหนดให้ข้าพเจ้าส่ง.....

ไปประกอบการดำเนินการตามเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ก่อนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เวลา.....น. ไว้แล้ว

ลงชื่อ.....ผู้รับหนังสือแจ้ง
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ส่งหนังสือแจ้ง
(.....)

(โปรดส่งใบรับหนังสือแจ้ง กลับไปยังสำนักงานเลขาธิการแพทยสภา เมื่อลงนามเรียบร้อยแล้ว)

พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

มาตรา 37 ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม และของคณะกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อุตุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมและอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การสืบสวน

หมายเรียก

เลขที่.....

เรื่องร้องเรียนเลขที่.....

สำนักงานเลขาธิการแพทยสภา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ระหว่าง

.....ผู้ร้องเรียน

.....ผู้ถูกร้องเรียน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 37 และมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

ให้ออกหมายเรียกถึง.....

อยู่บ้านเลขที่ / โรงพยาบาล..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ด้วย ผู้ร้องเรียน ได้ร้องเรียน ท่าน ว่า ประพฤติผิดขบถกับแพทยสภา ว่าด้วยการรักษาราชการแพทยสภาแห่งวิชาชีพ

เวชกรรม.....

.....

.....

.....

.....

จึงขอให้ ท่าน ไปชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ คณะอนุกรรมการ..... จุดที่.....

ณ ห้องประชุมสำนักงานเลขาธิการแพทยสภา ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อาคาร 8 ชั้น 7 กระทรวงสาธารณสุข

อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....เวลา.....น.

.....ผู้ออกหมายเรียก

(.....)

ประธานคณะอนุกรรมการ..... จุดที่.....

สำนักงานเลขาธิการแพทยสภา ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อาคาร 8 ชั้น 7 ถนนนิวนาท์ อำเภอเมือง

จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 590-1886, 591-8614-5, (01) 812-2026 โทรสาร. 591-8614

ใบรับหมายเรียก

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า.....ได้รับหมายเรียกของ

ประธานคณะอนุกรรมการ..... จุดที่..... ตามเรื่องร้องเรียนเลขที่.....ซึ่ง

กำหนดให้ข้าพเจ้าไป ณ ห้องประชุมสำนักงานเลขาธิการแพทยสภา ในวันที่.....เดือน.....

พ.ศ. ....เวลา.....น. ไว้แล้ว

ลงชื่อ.....ผู้รับหมายเรียก

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ส่งหมายเรียก

(.....)

(โปรดส่งใบรับหมายเรียก กลับไปยังสำนักงานเลขาธิการแพทยสภา เมื่อลงนามเรียบร้อยแล้ว)

พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

มาตรา 37 ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม และของคณะกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการจรรยาธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมและอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การสืบสวน